

Η ξενιτιά εμπνέει

Μαθήτριες του Α2 τμήματος δημιουργούν
εικαστικά και ποιητικά έργα στα πλαίσια
εργασίας στο μάθημα της Λογοτεχνίας με
θέμα την ξενιτιά.

Σχολικό έτος 2021-22

«Πρόσωπα Θολά»

Όπως κάθε ποίημα ή τραγούδι λέει μία ιστορία, έτσι και αυτή η ζωγραφιά μας λέει την ιστορία ενός ξενιτεμένου.

Ο ξενιτεμένος επιστρέφει στην πατρίδα του.

Όλα του είναι γνώριμα, σαν να μην πέρασε μια μέρα, όμως τα πρόσωπα των ανθρώπων γύρω του είναι όλα θολά. Τα τόσα χρόνια απουσίας του από τον τόπο του τον έκαναν να ξεχάσει πώς μοιάζουν οι δικοί του άνθρωποι.

ΔΗΜΗ ΚΟΥΤΡΑ

“Πρόσωπα
Θολά”

Α.2 Κούτρα Δίμη *

«Η ΑΔΕΙΑ ΒΑΛΙΤΣΑ»

ΜΑΡΙΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΡΙΑ-ΔΗΜΗΤΡΑ
ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΤΡΙΔΑ

Η ΑΔΕΙΑ ΒΑΛΙΖΑ

«ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ»

Η ζωγραφιά “Δρόμοι της ξενιτιάς” απεικονίζει μία μαυροφορεμένη γυναίκα-γόησσα που συμβολίζει την ξενιτιά. Η γυναίκα-ξενιτιά σέρνει πίσω στο μακρύ της φόρεμα ανθρώπους που φεύγουν και χάνονται όλο και περισσότερο. Ενώ το φόρεμα της είναι σε αποχρώσεις του μαύρου και του γκρι, υπάρχει ένα σημείο πάνω της που είναι κόκκινο, η ζώνη της. Έκανα αυτό το σημείο κόκκινο, γιατί ήθελα να δείξω ότι οι κατάμαυροι δρόμοι της ξενιτιάς, μπορεί να σε οδηγήσουν σε κάτι χαρούμενο και ζωντανό, όπως είναι το κόκκινο χρώμα, ή σε κάτι καταστροφικό και θλιβερό, που το συμβολίζει το αίμα.

ΔΑΝΑΗ ΚΟΥΤΣΟΥΝΑΜΕΝΤΟΥ

Αποδοί
Της Ξενίας.....

Η ζωή του ξενιτεμένου

Όσο και αν κόπιασα για τις σπουδές,
όλα μετατράπηκαν σε λυπηρές ωδές.
Την ευκαιρία απεγνωσμένα αναζητώ,
και με την βαλίτσα ένα λαμπρό μέλλον
κυνηγώ.

Όσο και αν ο χρόνος λογιάζεται για ιατρός,
ο νους μου στη Χώρα ταξιδεύει συνεχώς,
αυτή που με πλήγωσε τόσο δυνατά,
θρυμματίζοντας την καρδιά πραγματικά.

Όλα επιφανειακά μοιάζουν φυσιολογικά,
η ζωή συνεχίζεται κανονικά.
Μόνος, όμως, στα ξένα επιζώ,
Χωρίς οικογένεια, φίλους, στοιχείο ελληνικό.

Και ενώ με κόπο προσπαθώ να
προσαρμοστώ,
χτυπάει πένθιμα η καμπάνα στο χωριό.
Το τελευταίο αντίο δεν πρόλαβα να πω,
στους ανθρώπους που περισσότερο αγαπώ.

Όσο και αν ήθελα να αποκατασταθώ
βίαια πλέον συνειδητοποιώ,
πως ανάμεσα σε δύο κόσμους ακροβατώ
καθώς διέξοδο δεν αντικρίζω από εδώ.

Όσο και αν άλλαξαν οι καιροί,
Τα συναισθήματα δεν αλλοιώθηκαν πολύ.
Ακόμα αναρωτιέσαι μέσα στην καρδιά σου
«Γιατί Ελλάδα διώχνεις τα παιδιά σου;»

Αγγελική Μαρινά

Τμήμα Α2, Σχολ. Έτος 2021-22